

Rådet for Dyreforsøg

Retningslinjer vedrørende standardiserede belastninger af dyr i forsøg

Rådet for Dyreforsøg tager særskilt stilling til alle ansøgninger efter individuel bedømmelse. Generelle retningslinjer er vejledende med hensyn til ansøgningers udformning, og fritager ikke ansøger for forpligtelsen til nøje at beskrive alle påvirkninger, som dyrene planlægges udsat for. Det er alene tilladelsens ordlyd, som fastlægger omfanget af de tilladte procedurer.

Nærværende retningslinjer beskriver standardiserede procedurer og påvirkninger, som hyppigt indgår i ansøgninger om forsøg med dyr. Belastninger inden for de beskrevne rammer kan forventes godkendt som led i dyreforsøg, såfremt ansøgningen ikke også omfatter særlige forhold, som taler herimod, f.eks. eksistens af en mere skånsom metode til opfyldelse af samme formål. De beskrevne belastninger kan under særlige omstændigheder fraviges, men kun efter præcis beskrivelse af de specielle forhold, som taler herfor.

Retningslinjer for udtagning af blodprøver fra mus og rotter

Ved blodprøvetagning forstås opsamling af frisk blod fra levende dyr. Belastningerne ved blodprøvetagning omfatter dels håndtering af dyret, dels ubehag og smerte ved selve det invasive indgreb, og dels den påvirkning, der opstår som følge af blodtabet, eksempelvis blodmangel. Blodprøvetagning bør ikke medføre mærkbare kliniske forandringer. Hvis blodprøverelaterede forandringer forekommer, må dyret ikke underkastes yderligere blodprøvetagning. I tilfælde af alment svækkede eller syge dyr skal der udvises særlig opmærksomhed på sådanne forandringer. Tilladelse til procedurer, som kræver anæstesi, forudsætter redegørelse for, at forsøgets formål ikke kan opnås ved blodprøvetagning uden anæstesi.

Blodprøver omfatter:

- a) mikrobloodprøver, hvor der efter indstik af et skarpt instrument (kanyle, stilet, skalpel) i en vene opsamles højst 50 µl, og hvor blødningen umiddelbart ophører, eventuelt efter kortvarig kompression,
- b) makrobloodprøver, hvor der ved punktur af ét eller flere blodkar opsamles blod i mængder over 50 µl per indstik, og
- c) blodprøver opsamlet efter halespidsamputation.

Om anvendelse af anæstesi

Anæstesi skal anvendes, når dette samlet set nedsætter belastningen ved blodprøvetagning.

- a) Mikro- og makrobloodprøver kan opsamles uden bedøvelse fra laterale halevene, v. saphena, v. jugularis og v. sublingualis fra rotter. Herudover kan sådanne blodprøver opsamles fra v. facialis og v. sublingualis på mus.
- b) Blodprøvetagning ved kirurgisk kateterisering samt blodprøvetagning ved halespidsamputation skal foretages i anæstesi.
- c) Blodprøvetagning fra plexus periorbitalis skal ske i terminal anæstesi.

Serie af prøver:

- a) *Frekvensen*: Tilladelse til udtagning af mikrobloodprøver hyppigere end 6 gange i døgnet samt udtagning af makrobloodprøver og halespidsamputationer mere end én gang i døgnet forudsætter redegørelse for, at forsøgets formål kun kan opnås ved sådanne frekvenser af blodprøvetagning.
- b) *Volumenbegrænsning*: For det enkelte dyr er det maksimale blodtab, som kan påføres ved en enkelt blodprøve eller ved gentagne blodprøver over en periode på 7 dage, forbundet med krav til den efterfølgende restitutionstid. Ved restitutionstid forstås den periode, i hvilken yderligere blodprøvetagning ikke må finde sted. Ved udtagning af volumina fra 2% - 7,5%, 7,5% - 10,0% og 10% - 15,0% af det beregnede blodvolumen forudsættes efterfølgende restitutionstider på hhv. 1, 2 og 4 uger. Blodprøver, der udgør mindre end 2% af det beregnede blodvolumen pr. uge, kan gentages i op til 4 konsekutive uger.
- c) *Beregning af blodvolumen*: Voksne, sunde mus og rotter regnes for at have et blodvolumen på hhv. 72 ml/kg og 64 ml/kg. For dyr med påførte eller spontane patologiske tilstande, eksempelvis obese dyr, foretages individuelt skøn over blodvolumens størrelse.